

ת"פ 5278/01/14 - מדינת ישראל נגד א א

בית משפט השלום בעכו

05 מאי 2015

ת"פ 5278-01-14 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה
נגד
הנאשם
א א

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גל ירדן

הנאשם - נוכח [בליווי נציג מזרע]

הסניגור - עו"ד רונן אביב, מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של היזק לרכוש במזיד. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 12.11.13, היכה הנאשם בתריסים של חלונות הבית וכתוצאה מכך אלו נשברו, ובכך, על פי כתב האישום, גרם במזיד נזק לרכוש הוריו.

2. הנאשם הועמד לבדיקה פסיכיאטרית ונמצא על פי חוות דעת הפסיכיאטר המחוזי בלתי כשיר לעמוד לדין וכי לא היה כשיר בשעת ביצוע המעשים לכאורה.

3. הצדדים חלוקים בשאלה מה דינו של נאשם במקרה זה, האם הפסקת הליכים או זיכוי?

אינני נדרשת לדין אקדמי ומעשי בעניין זה לאור קיומה של הלכת בימ"ש העליון בהרכב של שלושה שופטים אשר גם אם כטענת המאשימה הוגשה בקשה לדין נוסף, הרי מדובר בהלכת בית משפט עליון, המחייבת את הערכאות שלמטה ודין הליך זה אם כן - זיכוי, וזאת על פי הוראות סעיף 34 ח' לחוק העונשין.

4. לעניין זה אציין שני דברים - האחד הוא כי הלכת ביהמ"ש העליון בעניין וחנונו, והזכירה והתייחסה לפסיקת ביהמ"ש העליון הקודמת לה והייתה מודעת לכך כי היא הופכת הלכה קיימת. כמו כן, אציין כי אינני מוצאת כי העובדה כי נמצא כי אינו כשיר לעמוד לדין, מוציאה אותו מגדרה של אותה הלכה.

5. הצדדים טענו לשאלה נוספת, האם יש להשית על הנאשם צו אשפוז כפוי, כהמלצת הפסיכיאטר המחוזי.

6. טוענת המאשימה כי יש להלך על פי המלצת הפסיכיאטר המחוזי וכי השיקול אינו רפואי. טוען הסניגור כי במקרה זה לא ביקשה המאשימה מלכתחילה לשלול חירותו של הנאשם. לא מונחת בפני ביהמ"ש עתירה למאסר, ועל כן, אין זה מידתי לשלול את חירותו בדרך אחרת, שכן, המאשימה לא חשבה שגם אם היא מוצאת כי ביצע את המעשים, אינו מסוכן במידה כזו שיש לשלול את חירותו.

הסניגור מפנה לסמכותו של הפסיכיאטר המחוזי להוציא צו אשפוז אזרחי במידה וימצא כי עומד הוא בקריטריונים לכך.

7. מעבר לכל האמור לעיל, יש לציין כי אין מ חלוקת בין הצדדים כי הנאשם ממילא מצוי כעת תחת צו אשפוז כפוי ואכן מובא הוא לדיוני ביהמ"ש מבית החולים בו הוא מאושפז בליווי אנשי ביה"ח.

8. בנסיבות אלה, אינני מוצאת כי יש טעם ענייני בהשתת צו אשפוז כפוי על הנאשם, המצוי ממילא תחת צו אשפוז שכזה.

מודעת אני לכך כי יש לכך השלכות מעשיות, האם הובא בפני שתי ועדות או בפני ועדה אחת? והאם בפני הועדה תונח העובדה כי הוצא צו אשפוז נוסף. יחד עם זאת, הליך זה כן יהיה ידוע לוועדה ומשכך, אינני מוצאת, במיוחד כאשר ממילא לא התרחשה שלילת חירותו, כי נכון הוא להשית עליו צו אשפוז כפוי נוסף.

9. לפיכך מוצאת אני לנכון, לענות להצעת הסניגור על פיה יושת על הנאשם צו לטיפול מרפאתי כפוי, כאשר ברי הוא שכל עוד הוא מאושפז, השלכתו המעשית הינה מועטה, אך יש בו כדי להבטיח כי במידה וישוחרר מאשפוזו, יימשך הטיפול בהתאם.

10. סיכומי של דבר, הנני מזכה את הנאשם על פי הוראות סעיף 34ח' לחוק העונשין התשל"ז-1977.

הנני מורה על הוצאת צו לטיפול מרפאתי כפוי לנאשם אשר ייושם בהתאם להוראות הפסיכיאטר המחוזי.

המזכירות תשלח העתק לפסיכיאטר המחוזי.

ניתנה והודעה היום ט"ז אייר תשע"ה, 05/05/2015 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת